tm̄ corpori vel poſteritati. Hiere. xxxj. Erit anima eoꝝ q̄ſi
ortus irriguus. ⁊ oſtendit que ſunt iſta. Primū eſt gratia
orandi cum dicit.

16 ¶ Ad ipſuꝫ ore meo clamaui ⁊ exultaui ſub
lingua mea.

¶ Ad ipſum ore meo clamaui) ⁊ notant̄ hic tria. Primuꝫ
eſt ꝙ oratio eſt recta cū dicit (ad ipm̄) ꝓpria cuꝫ dicit (ore
meo) deuota cū dicit (clamaui) indirecta eñ eſt oratio q̄
ad deū nō dirigit̄. vnde. iiij. Reg. iiij. Increpat̄ Ezechias
eo ꝙ in infirmitate ſua cōſuluit beelzebub. Item multi ſt̄
q̄ nō ꝓpriā orationē faciunt q2 bene volunt vt alij orent ꝓ
ipſis. ſed ipſi nolunt orare. ſ3 hic dicit (ore meo) Johā. ix.
Etatē habet ꝓ ſe loquat̄. de illis pōt dici. Os habent ⁊ nō
loquent̄. Item clamor dicit̄ deuotio. vnde verſus. Non
vox ſed votū clamat in aure dei. Exo. iiij. dixit dn̄s ad mo
yſen. Quid clamas ad me. ⁊ tn̄ nō legit̄ ibi ꝙ Moyſes ali
quid dixiſſet dn̄o. vnde dat̄ intelligi ꝙ q̄dam tacent ⁊ cla-
mant vt Moyſes. Quidā vō ecōuerſo clamant ⁊ tacent.
vnde ſupra. Quoniā tacui inueterauerūt oſſa mea dū cla-
marē tota die. Et notandū ꝙ q̄dam clamant ad dn̄m vt
oratores. Quidā ꝓ dn̄o vt p̄dicatores. Quidā cōtra dn̄m
vt pſeudoexpoſitores ⁊ heretici. Quidā ab ipſo vt cōfiten
tes. ſm̄ qd̄ dicit ſibi deū feciſſe eſt. q2 dedit illi leticiā ſpūa-
lem q̄ ex oratione ſequit̄. vnde dicit (⁊ exultaui ſb̄ lingua
mea) .i. in corde. Cañ. iiij. Mel ⁊ lac ſub lingua tua .i. dul-
cedo de diuinitate que per mel deſurſum deſcendens in-
telligit̄. ⁊ dulcedo de humanitate q̄ p lac de carne veniēs
deſignat̄. Quartū eſt peccati odium: vnde ſequit̄.

17 ¶ Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo nō ex
audiet dominus.

¶ Iniquitatē ſi aſpexi in cor. m.) q. d. ſciebā ꝙ pctōres nō
exaudit dn̄s ſicut dr̄ Jo. ix. ⁊ iō vt exaudirer pctm̄ nō aſpe
xi .i. multū odiui. qd̄ eñ multū odio habet hō nō pōt aſpi-
cere (iniq. in cor.) .ſ. aſpicit q̄ in delectatōꝫ cōſentit. Mat.
v. Qui viderit mulierē ad cōcupiſcendū eā iā mechat⁹ eſt
eam in corde ſuo. Item illā aſpicit q̄ deū ꝓ iniquitate pe-
tit. ſicut fur vl̄ adulter petit. vt peccatū ſuū adimplere poſ
ſit. Item (iniquitatē in corde) aſpicit q̄ deū ꝓ tpalib⁹ ha-
bendis poſcit que dicunt̄ iniquitas. Luc. xvj. Facite vob
amicos de mamona iniquitatis. tales nō exaudit dn̄s. q2
nō petūt ad ſalutem. vñ iſte relinquens ex p̄miſſis ꝙ talis
nō eſt cōcludit.

18 ¶ Propterea exaudiuit deus ⁊ attendit vo
ci deprecationis mee.

¶ Propterea) ꝙ nō aſpexi iniquitatē in corde meo (exau-
diuit de⁹) nō dicit exaudiet ſ3 ponit p̄teritū (exaudiuit)
q2 vt habet̄. Eſa. lxv. Añq̄ʒ clamēt ego exaudiā. pſ. Dū cla
marē ad deū exaudiuit me (exaudiuit) in bonis obtinen-
dis (⁊ atten. voci dep̄c. mee) in malis amouendis. Hiere.
xviij. Attende dn̄e ad me ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meo-
rū. Et ꝓ his oībus gratias agens concludit.

19 ¶ Benedict⁹ deus qui nō amouit orationē
meam: ⁊ miſericordiam ſuam a me.

¶ Bn̄dict⁹ de⁹) ⁊ ponit duas cauſas. Prima. q2 facit nos
pſeuerare in orone. vñ dicit (q̄ nō amo. orone meā) amo-
uet̄ oratio q̄ nō pſeuerat. q̄ aūt pſeuerat nō amouet̄. Se-
cunda cā eſt. q2 qd̄ ſuggerit vt petam⁹ largit̄ petentib⁹. vñ
addit (⁊ miam ſuā) hoc eñ petendum eſt .ſ. miſc̄dia dei ſi
nos primū amoueam⁹ .ſ. orationē timere poſſim⁹ ne deus
amoueat miam. Eſa. lvij. Viā man⁹ tue inueniſti. ꝓpterea
nō rogaſti ⁊ ſequit̄. Ego annunciabo iuſticiā tuā ⁊ opera
tua nō ꝓderunt tibi cū clamaueris liberent te congregati
tui (a me) hoc eſt ꝯ multos ſacerdotes quoꝝ oratio non
amouet̄ ab alijs q2 orant ꝓ alijs. ⁊ etiā dei mia nō amoue
tur ſ3 impetrat̄ alijs p oratōnē ſacerdotū eo ꝙ fundūt oro
nē in pſona eccl̄ie. ſ3 a ſeipſis amouet̄ oro ſua ⁊ dei mia. q2
nec habēt vtilitatē orōnis nec dei miam ſibi impetrāt. He
bre. v. debet quēadmodū ⁊ ꝓ pplo ita etiā ꝓ ſemetipo of-
ferre ꝓ pctis. Notandū aūt ꝙ ſicut miles dū eſt in bello ñ
dꝫ amouere ſcutū. ita hō dū eſt in hac vita q̄ militia eſt vt

dicit Job. vij. nō dꝫ amouere orōnē a ſe. Oratio eñ ē ſcu-
tū ſm̄ qd̄ dicit̄ Sap. xviij. Protulit ſeruitutis ſue ſcutum
orationē. Propterea dicit Apoſtol⁹. j. Theſ. v. ſine inter-
miſſione orate.

¶ Et nō. ꝙ multipliciter amouet̄ oro videlicet.
¶ Per interdictū generale. j. Mach. ij. Tēplū ei⁹ ſicut hō F
¶ Per interdictū pticulare .i. ſuſpenſionē (ignobilis. Oro amo
j. Eſdre. ij. Eiecti ſunt de ſacerdotio. uet̄ multi
¶ Per interdictum dei. Hiere. vij. Noli orare ꝓ pplo iſto pliciter.
nec aſſumas ꝓ eis laudem.
¶ Per ꝓhibitionē eccl̄ie vel prelati. j. Joh. v. Nō ꝓ eo di
¶ Per negligentiā. Luc. xj. Erat ieſus (co vt oret q̄s.
eijciens demoniū ⁊ illud erat mutum.
¶ Per curam ſupfluam. Eccl̄s. x. Muſce morientes per-
dunt ſuauitatem vnguenti.
¶ Per ydoli veneratōꝫ. Eſa. xlv. Rogāt deū nō ſaluatorē
¶ Per deſperationē ſicut Cayn ⁊ Judas. Amos. vj. Ta-
ce ⁊ ne recorderis nominis dn̄i.
¶ Per indeuotionē. pſ. Tacui dū clamarem tota die.
¶ Per cōſcientiā criminis. pſ. Peccatori aūt dixit de⁹ qua
re tu enarras iuſticias meas ⁊c. Treñ. iij. Poſuiſti nubeꝫ
ne tranſiret oratio.
¶ Per morbū vel captiuitatē. pſ. Quō cantabim⁹ canticū
¶ Per delictū plebis ꝓ q̄ orat̄. Hiere. (dn̄i in t̄ra aliena
xiiij. Cū ieiunauerint nō exaudiam preces eorum.
¶ Per inordinationē. Mat. xx. Neſcitis quid petatis.
¶ Per ignorantiā. ij. Cor. xij. Ter dn̄m rogaui vt diſcede
¶ Per impſeuerantiā. Luc. xj. Si pſe (ret a me ⁊c.
uerauerit pulſans ⁊c. ¶ Pſalm⁹. lxvj.

Deus miſereatur noſtri et benedicat Pſ. lxvj.
nobis: illuminet vultum ſuum ſuper
nos ⁊ miſereatur noſtri.

¶ Titul⁹. In finē in hymnis. pſ. cantici Dauid. In p̄cedē
ti pſ. inuitauit ꝓpheta ad iubilandū ꝓ ſpe reſurrectiōis: ſ3
q2 nec iubilare nec puenire ad gl'iam reſurrectionis poſſu-
mus ſine diuina gra. iō in hoc. pſ. petit bn̄dictionē gr̄e ad
vtrunq3. vñ is eſt ſenſus tituli. pſ. iſte q̄ eſt (cantici) q2 hic
eſt exultatio de benedictione mittens nos (in fine) xp̄m (ē
in hymnis .i. in laudib⁹ exhibendis (dauid) .i. xp̄o. Inten-
tio eſt monere nos ad laudē. Modus tripti⁹ eſt. pſ. Pri
mo petit bn̄dictionē vt habeat noticiaꝫ dei. Scd̄o hortat̄
cōfiteri ꝓ directione ⁊ iudicio ibi (cōfiteant̄) Tercio mo-
net iſtud idem ſed tn̄ ꝓ alia cauſa videlꝫ ꝓ fructu terre da
to ibi (cōfiteant̄) Dicit ergo in perſona eccleſie (deus mi-
ſereatur noſtri) in penitentibus (⁊ benedicat nobis) in ꝓ-
ficientibus (illuminet vultum ſuum ſuper nos) in perue-
nientibus ⁊ perfectis (⁊ miſereat̄ noſtri) in morientibus.
Primis petit̄ venia. Secundis iuſticia ſiue gratia actiue.
Tercijs ſapientia ſiue gratia cōtemplatiue. Quartis glo-
ria vel in pſona iuſti vel religioſi (deus miſereatur ⁊c.) in
hoc verſu quatuor cōfitet̄ ⁊ quatuor petit. Prima cōfeſſio
eſt miſerie contra quā petit miſc̄diam cum dicit (miſerea-
tur) Job. xiiij. Homo natus de muliere breui viuens tp̄e:
repletur multis miſerijs. Secunda cōfeſſio eſt maledictio
nis ꝯtra quā petit bn̄dictōnē cum dicit (⁊ bn̄dicat nobis)
de maledictiōe habet̄. Geñ. iij. Maledicta terra in opere
tuo. Tercia cōfeſſio eſt tenebrarū .ſ. culpe ⁊ ignorantie cō-
tra quā petit illuminationē cum dicit (illuminet vultū ſuū
ſup nos) Luc. j. Viſitauit nos oriens ex alto Illuminare
his q̄ in tene. ⁊ in vm. mor. ſe. hoc dicit̄ de xp̄o. ⁊ hoc petit
hic. Fili⁹ eñ dei eſt vult⁹ ei⁹. vultu eñ dinoſcit̄ hō ⁊ pr̄ p
filiū. vñ Joh. j. Deū nemo vidit vnq̄ʒ: ſ3 vnigenit⁹ fili⁹ ei⁹
q̄ eſt in ſinu patris. ip̄e enarrauit. ⁊ cū ſit ipſe ſplendor glo
rie ⁊ figura ſubſtantie ei⁹. ſicut dicit̄ Heb. j. Nō petit h̄ iu
ſtus vt xp̄s illuminet̄ in ſe qd̄ impoſſibile eſſet. ſed vt illu-
minet̄ (ſup nos) .i. vt nos lumen eius recipiamus qd̄ in-
fra exponit cum ſubiungit (vt cognoſcam⁹ in terra viā tu
am) vt poſtea patebit: vel vultum appellat imaginem dei
quam petit illuminari ⁊ dicit (ſup nos) quia in ſuperiori
parte rationis. ſicut dicit Auguſtin⁹. j. Cōfeſ. Quarta con
feſſio eſt pietatis dei a qua petit gloriam: cum ſubiungit:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

(⁊ miſereaꝫ nr̄i) Itē cū dicit deus notat vnitatem eſſentie
cū dicit (miſereaꝫ nr̄i) notat ꝓpriū actū dei cui⁹ ꝓpriū ē mi
ſereri ſp̄ ⁊ pcere cū dic (⁊ bñdicat no.) nōt pſonā pris cui⁹
eſt bñdicere filijs ſicut figuratū ē Gen. xxvij. vbi Iſaac be
nedixit Iacob. ⁊. xlix. vbi Iacob bñdixit filijs ſuis cū dic.
(illūinet vul. ſu. ſup nos) nōt pſonā filij q̄ ē lux⁊ bui⁹ mūdi:
⁊ iō ei⁹ ē illuminare cū dicit (⁊ miſere. no.) notat bonitatē
ſpūſſci cui appropriaꝫ benignitas cui⁹ ē ꝓprie miſreri. Vl̓

Anagogice — de futuro pōt legi anagogice totū (de⁹ miſe. no.) liberans
nos ab oīm miſeria ⁊ pena (⁊ bñdi. no.) dans nobis oēm
felicitatē. Mat. xxv. Venite bñdicti pa. mei pci. reg. ⁊c̄. (il
lumi. vul. ſuū ſu. n.) dās aīe plenā cognitionē ⁊ corpi ſo
lis claritatē. Mat. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol (⁊ miſ. no.)
iterū corpa ſuſcitando vl̓ ſupra meritū remunerando Itē
quatuor dotes p h̄ quatuor v̓ba notanꝫ (de⁹ mi. no.) faci
endo impaſſibiles (⁊ be. no.) faciendo agiles. Deut. xxviij
Bñdict⁹ eris ingrediens ⁊ egrediens. ingrediemur q̄dem
⁊ egrediemur q̄cunqꜫ voluerim⁹ p agilitatis bñdictionē.
Gen. xlix. Dn̄s bñdicet tibi bñdictiōib⁹ celi deſup ⁊ bñdi
ctiōib⁹ abyſſi iacentis deorſū (illu. vul. ſuū) faciēdo claros
(⁊ miſereaꝫ noſtri) faciendo ſubtiles.

2 ¶ Vt cognoſcam⁹ in terra viam tuā: in om
nibus gentibus ſalutare tuum.

¶ Hoc cōtinuaꝫ ei qđ ſupra dictū ē (illu. vul. ſu. ſup nos)
id ē filiū nō vt ipe fiat magis lūinoſis qđ impoſſibile ē ſ̓vt
nos q̄ i tenebris obuoluti ſum⁹ (cogn. in ter. viā. t.) o de⁹
pater. i. filiū tuū q̄ eſt via v̓itas ⁊ vita. Ioh. xiiij. Sap. xv.
noſſe te cōſumata iuſticia eſt ⁊ ſcire iuſticiā tuā radix ē im
mortalitaꝫ. vl̓ ſ̓m qđ expoſitū eſt (illu. vul. t. ſu. n.). i. ima
ginē tuā (vt cognoſcam⁹ in ter.). i. in hac vita terrena (vi.
tuā) o xp̄e quā inſtituiſti. vel ſic (vt cognoſcam⁹ viā) quā
tenuiſti (in terra). i. in tua vita: vel (in terra). i. btā virgine
⁊ hāc p̄cipue optat ꝓpba cognoſcere. q: difficile eſt cogno
ſcere eā. vn̄ Prouer. xxx. enumerat ſalomon vias dn̄i or
A — dine retrogrado dicēs. tria ſunt difficilia mihi ⁊ quartū pe
Nō tria dif — nit⁹ ignoro. viā aq̄le in celo. viā colubri ſup petrā. viā na
ficilia d̓ xp̄o — uis in medio maris. ⁊ viā viri in adoleſcentia. Via aquile
⁊ q̄rtū ꝙ pe — in celo eſt xp̄i aſcenſio. q: tūc volauit ſup pennas ventor.
nit⁹ ignoraꝫ — via colubri ſupra petrā eſt xp̄i reſurrectio. ipe em̄ dr̄ colu
ber ſiue ſ̓pens. Ioh. iij. Sicut exaltauit moyſes ſerpentē
in deſerto ⁊c̄. coluber p anguſtū foramē lapidis trāſit ⁊ ſic
renouaꝫ in reſurrectiōe. de ſepulcro exijt lapide immoto ⁊
nō reuoluto. vn̄ dixerūt mulieres: q̄s reuoluet nobis lapi
dē ab oſtio monumenti. ⁊ ſic fuit renouat⁹ p immortalita
tē. via nauis in mari eſt xp̄i paſſio. crux ei ſua fuit ei nauis
ad trāſeūdū mare mundi. Sap. xiiij. Bñdictū lignū p qđ
fit iuſticia. via viri in adoleſcentia eſt xp̄i incarnatio. ſ. via
in beata v̓gine. Hiere. xxxj. Femia circūdabit virū h̄ q̄rtū
penit⁹ ignorabat ſalomon. hec em̄ ſunt ſignacula: de q̄b⁹
Moraliť — Apoc. v. vel Moraliť (vt cognoſcam⁹ in ter. viā tuā) q̄ ad
te poſſim⁹ ire nec mirū ſi hoc petit ſicut viator q̄n videt mlť
tas vias ⁊ dubitat quā debeat ſeq̄. tot em̄ vie ſunt in terra
late ⁊ ſtricte. tot veſtigia lupor: hereticor: vſurarior: car
naliū ⁊ ambitioſor q̄s multi terunt q̄ vix inueniꝫ in terra
ab aliq̄ arta. via dn̄i q̄ ducit ad celū. Eſa. xxx. docet eā di
cens. hec via ambulate in ea neqꜫ ad dexterā neqꜫ ad ſini
ſtrā (vt cog. in oib⁹ gen. ſa. t.). i. xp̄m in oib⁹ ſine pſonarū
acceptiōe. Act. x. In v̓itate cōperi ꝙ nō ſit pſonar accep
tor de⁹ ſ̓ in omni gente q̄ timet deū ⁊ facit voluntatē eius
hic accept⁹ eſt illi. Eſa. lij. Parauit dn̄s brachiū ſuū. i. filiū
incarnando in oculis oim gentiū: ⁊ videbūt oēs fines ter
re ſalutare dei noſtri (ſalutare) dr̄ xp̄s. i. ſaluator. Luc. ij.
Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum ⁊c̄.

3 ¶ Confiteantur tibi populi deus: confiteā
tur tibi populi omnes.

¶ Scđa ps vbi poſt noticiā vie petitā monet ꝯfiteri dn̄o p
directiōe in via ⁊ in iudicio futuro. vn̄ dicit: o de⁹ (cōfiteā
tur) cōfeſſiōe pctōr ſe accuſantes ⁊ ꝯfeſſiōe laudis te lau
dantes: vn̄ bis dicit i h̄ v̓ſu (cōfi. tibi) deo incarnato. Eſa.
xj. In die illa radix yeſſe q̄ ſtat in ſignū pplor ipm gentes
dep̄cabunꝫ (ppli) nō tm̄ reges. q: ſicut dr̄ Mat. v. Beati
paupes ſpū qm̄ ip. ē re. ce. ⁊. xix. Sinite puulos venire ad
me taliū eſt em̄ reg. ce. nō tm̄ vn⁹ ppl̓s ſed ꝯfiteanꝫ tibi po
puli oēs. Mat. vl. Docete oēs gentes. Iudith. xiij. Cofi
temini illi oēs qm̄ bon⁹. Eſa. lx. Gens ⁊ regnū qđ nō ſerui
erit tibi pibit ⁊ merito q: oēs receperūt bñficia tua (cōfite
ri tibi) debēt oēs tibi pri actori oim ſine libidine. iō filij de
bent eſſe caſti ⁊ hoc ꝯ̄ luxurioſos. Itē (tibi) filio di emptori
ri oim ſine auaricia q̄ nec auro nec ſanguini ꝓpꝛio pepciſti
Gal. j. Tradidit ſemetipm ꝓ nobis. h̄ eſt ꝯ̄ auaros q̄ nec
obolos patiunꝫ dare. Itē (tibi) ſpūſſan. datori oim. Iac. j
Omne datū optimū ⁊ oē donū pfectū deſurſum eſt ⁊c̄. h̄
cōtra ſupbos q̄ ſibi attribuunt bona q̄ habent ⁊ etiā q̄ nō
habent nec tm̄ (cōfiteanꝫ) ſed ⁊

¶ Letenꝫ ⁊ exultent gentes qm̄ iudicas po
pulos in equitate ⁊ gentes in terra dirigis — 4

¶ Letenꝫ ⁊ ex. gen.) nō tm̄ iudei. Ro. xv. Letamini gentes
cū plebe ei⁹ (letenꝫ) in actore (exultent) in redēptore (letē
tur) in aīa (exultent) in corpe. hec aūt cōfeſſio ⁊ leticia ⁊ ex
ultatio ex duab⁹ cauſis naſcunꝫ. ſ. ex iuſticia q̄ de⁹ corrigit
⁊ punit. ⁊ ex miſcdia q̄ de⁹ dirigit. vn̄ addit cauſas iſtas
ſubdens (qm̄ iud. ppl̓os). i. iudicabis in futuro iudicio tu
pater (in equitate). i. in filio. Ioh. v. pater oē iudiciū de
dit filio. Iob. xxiij. Equitatē ꝓponat cōtra me (⁊ gentes in
terra) in pn̄ti (dirigis) in ſpūſancto. alia lr̄a (gentiū q̄ ſunt
in terra) ductor es ſempitern⁹. Spūs em̄ ſanct⁹ ducit eo
ꝙ vnctio eſt que docet de oibus. vt habeꝫ Ioh. j. ij. vl̓ ad
filiū dicit (qm̄ iudicas ppl̓os). i. iudicabis (in equitate) id
eſt in iuſticia a qua flecti nō poteris. Prouer. vj. zel⁹ ⁊ fu
ror viri nō parcet in die vindicte. Nō acquieſcet cuiuſqꜫ p
cibus nec ſuſcipiet ꝓ redemptiōe dona plurima. Eſaie. xj.
Iudicabit in iuſticia paupes ⁊ arguet in equitate ꝓ man
ſuetis terre (⁊ gentes in ter. di.) p miam, vt ad iudiciū illo
recti poſſint venire. pſ. ſi dicebā motus eſt pes meus miſe
ricordia tua dn̄e adiuuabat me.

¶ Cōfiteanꝫ tibi ppli de⁹ cōfiteanꝫ tibi po
puli omnes: terra dedit fructū ſuum. — 5

¶ Tercia ps in qua idē admonet qđ in ſcđa q̄ pceſſit ſ̓ ꝓpt
aliā cām. ſ. ꝓ fructu terre dato. vn̄ dicit (cōfiteanꝫ ti. pop.
de⁹. cōf. ti. po. om.) ſicut ſupra expoſitū eſt. Sꝫ h̄ notandū
ꝙ in hoc pſal. quater ponit (cōfiteanꝫ) in quo cōmendaꝫ
frequentia cōfeſſiōis q̄ frequētanda eſt. q: frequenꝫ cadit
hō ⁊ p cōfeſſionē reſurgendū eſt. Prouerb. xxiiij. Septies
cadit iuſt⁹ ⁊ reſurgit. hec freq̄ntia cōfeſſionis innuiꝫ Ioh.
xj. vbi dixit dn̄s. Eam⁹ in iudeā iterū. ⁊ hoc dicebat vt La
zarū mortuū ſuſcitaret. ſicut ibi pꝫ Eſa. xxiij. Sume cytha
ram circūi ciuitatē meretrix obliuiōi tradita bene cane fre
quenta canticū Itē quater dicit (cōfiteanꝫ) q: eſt quadru — B
plex ꝯfeſſio. fidei: peccati: laudis: p̄dicatōis. Fidei quo ad — Ꝯ q̄dru
oēs. Ro. x. Ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutē. Pcti q̄ ad pctō — plex eſt cō
res. Prouerb. xxviij. Qui abſcōdit ⁊c̄. Laudis ſpālr q̄ ad — feſſio: ⁊ de
clericos ⁊ religioſos. Eccli. l. Cōfitebor tibi dn̄e rex. Predi — ei⁹ q̄drupli
catiōis quo ad p̄dicatores ⁊ prelatos. pſ. Cōfitemini dn̄o — ci ſeu mlti
⁊ inuocate. Item quater dicit (confiteanꝫ) ꝓpter quadru — plici effectu
plicē effectum confeſſionis. ſ. quo ad deum. quo ad eccliā
quo ad animā: quo ad dyabolum.

¶ Confeſſio em̄ quo ad deum.

¶ Glorificat. Ioſue. vij. Da gliam deo iſrl̓ ⁊ ꝯfitere ⁊c̄.
¶ Recōciliat. Eſa. lvij. Creaui fructum labiorū pacem.
¶ Aduocatū ⁊ excuſatorē facit. j. Ioh. j. Si ꝯfiteamur pec
cata noſtra fidelis ⁊ iuſtus eſt de⁹ vt remittat ⁊. j. aduoca
tum habemus apud patrem.

¶ Quo ad eccleſiam.

¶ Reintegrat. j. Mach. iiij. dixit iudas aſcendam⁹ mūda
re ſancta ⁊ renouare.
¶ Mundat ⁊ ſcopat. pſ. Et ſcopebā ſpm̄ meū. Math. xij
Inuenit eam ſcopis mundatam.
¶ Aduocatam facit ⁊ obligat ad orandum. Gen. viij. Noe
extendit manum ⁊ apprehenſam columbam intulit in ar
cham. Columba de diluuio reuertens eſt anima a pecca
to reſiliens. manus Noe eſt adiutorium prelati qui eccle
ſie preſidet,

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Quo ad animam.
¶ Purgat. Ro. x. Ore cōfeſſio fit ſalutē. pſ. Dixi cōfitebor
⁊c. ⁊ tu remiſiſti ⁊c.
¶ Decorat. pſ. Cōfeſſio ⁊ pulcritudo in conſpectu eius.
¶ Exhilarat. pſ. Exultauerunt filie iude.
¶ Cautā facit. j. Mach. v. Erat iudas cōgregās extremoſ
⁊ exhortabat᷑ p totā viā pplin donec venerūt in terrā iuda
⁊ aſcenderūt in montē ſyon cum leticia ⁊ gaudio ⁊c.
¶ Humiliat. Eccli. iiij. Presbro hūilia animā tuam. Item
Eccli. xlj. Erubeſcite a pncipe ⁊ a iudice de delicto.
¶ Quo ad dyabolum.
¶ Accuſat ⁊ pdit. Judith. xiij. Proferens Judith de pe-
ra caput Olofernis oſtendit Judith. Confeſſio caput ho
lofernis initium ſuggeſtionis.
¶ Confundit ⁊ interficit ſicut Judith Olofernem. Judit.
xiij. ⁊ xiiij. vna mulier hebrea fecit confuſionem in domo
Nabuchodo. Judicū. j. Aſcendit Judas ⁊ dñs tradidit
chananeū ⁊ pherezeū in manus eorum.
¶ Obliuioſū facit ⁊ delet ſcpturas eiꝰ. Dan. ij. Uidit Na
bucho. ſomnū ⁊ cōterritꝰ eſt ſpūs eius. Nabuchod. ē dya
bolꝰ q̄ videt ſomniū. i. petm̄ in quo eſt vana delectatio ſpi
ritus eiꝰ terret᷑ p cōfeſſionē. ⁊ ſic fugit ab eo petm̄ (cōfiteā
tur) ergo (tibi ppli oēs) ⁊ hoc qꝛ (ter. de. fru. ſu.). i. btā vir
go filiū ſuū peperit. Beata vgo dicit᷑ terra multis rōnibꝰ.
Prima eſt qꝛ terra eſt infimū elementū. ⁊ btā vgo hūilior
omnibꝰ. Lu. j. Quia reſpexit hu. an. ſue. Scda eſt. qꝛ om̄e
edificiū in terra fundat᷑: ita bona nr̄a oīa in ipſa btā virgi
ne fundare debemꝰ. vn̄ ipſa dicit. Eccli. xxiiij. in me om̄is
ſpes vite ⁊ vtutis. Tercia cā eſt. qꝛ terra cadentes recipit
ſic btā vgo pctōres. Eccli. xxvj. Columne auree ſup baſes
argēteas ⁊ pedes firmi ſup plātas ſtabilis mlieris. Quar
ta eſt qꝛ q̄ occidit auxilio terre leuat᷑. ſic pctōr q̄ vult ſurge
re auxilio beate vginis iuuat᷑. Eccli. xxiiij. In plenitudine
ſanctoꝝ detentio mea Quinta qꝛ om̄ia elementa mobilia
ſunt: terra aūt immobilis eſt ſm ſe totā dico. vn̄ Eccles. j.
Generatio pterit generatio aduenit. terra aūt ineternum
ſtat. ⁊ in pſal. Etem̄ firmauit orbē terre q̄ nō cōmouebit᷑.
ſic beata virgo immota pmanſit in fide qn̄ apli moti fue-
runt. vn̄ dies ſabbati ſua eſt. qꝛ illa die ſola pmanſit in fi-
de vt dicunt quidā. Sexta eſt qꝛ omnia viuunt de terra. ⁊
beata vgo dicit Eccli. xxiiij. In me oīs gr̄a vite ⁊ veritatis
⁊ poſt a generatiōibꝰ meis implemini. De hac ergo t̄ra di
cit (terra nr̄a) qꝛ nobis data: vn̄ in mltis locis pmittit do
minꝰ dabo vobis terrā lacte ⁊ melle manantē. i. beatā vir
ginē a qua fluxit. i. natus eſt xp̄c in quo eſt mel diuinitatis
⁊ lac hūanitatis hoc eſt qd̄ dicit (terra no. de. fru. ſuū) de-
dit inquit nō reddidit alie terre reddūt fructū ⁊ nō dāt p-
prie loquendo. qꝛ ſemen recipiūt: ſed beata vgo ſemen nō
recepit. vn̄ recte dicit᷑ nō reddidiſſe fructū ſ; dediſſe fructū
ſuū. i. filiū ſuū ⁊ totū ſuū qꝛ nō ex cōmixtiōe ſeminis natū
ſ; tm̄ ex carne virginis formatū opere ſpūſſancti. Fructus
dicit᷑ a fruendo. vn̄ dei filius ⁊ filius virginis bn̄ dicit᷑ fru
ctus qꝛ ipſo fruunt᷑ ſancti. pſ. Cū dederit dilectis ſuis ſo-
num ecce hereditas dñi filij merces fructus ventris. ſi q̄s
eſſet obligatꝰ multis debitis ⁊ haberet peciā terre que ſi-
ne omni ſemine ⁊ labore in vno anno tantā fructꝰ copiaꝫ
afferret q̄ poſſet ſoluere omne debitū ⁊ bn̄ viuere de reliq̄
multū diligeret terrā illā: ita debemꝰ diligere ⁊ honorare
beatā virginē q̄ dedit nobis fructū de quo redempti ſumꝰ
ab obligatiōe gehenne ⁊ de quo viuemꝰ ineternū in omni
abundantia ⁊ ſuauitate. Deu. viij. Bn̄dicas dño deo tuo
p terra optima quā dedit tibi. Itē hic verſus pōt dici re-
cte in quadrageſima (cōfiteant᷑ tibi ppli om̄s) nullo 'excc-
pto (qm̄ terra). i. eccleſia (dedit fructū ſuū). i. volūtarie fa
cit dignos fructꝰ pniē. tūc em̄ tenent᷑ om̄s venire ad ꝯfeſſi
onē ⁊ poſt cōfeſſionē debent dare dignos fructꝰ pniē in ſa
tiſfactiōe. ſ; qꝛ nec cōfiteri nec vtilitatē fructꝰ hr̄e nec fru-
ctū facē poſſumꝰ ſine bn̄dictiōe dei. ideo ſubiungit.

¶ Benedicat nos deꝰ deꝰ noſter benedicat
nos deꝰ: ⁊ metuāt eum om̄s fines terre.

¶ Bn̄dicat nos deꝰ) pater (deꝰ noſter) filiꝰ q̄ eſt noſter cō
formitate nature ⁊ ſeruitio redemptiōis. Eph. j. q̄ bn̄dixit
nos oī bn̄dictōe ſpūali in celeſtibꝰ i xp̄o (⁊ bene. nos deꝰ)
ſpūſſanctꝰ. Eccli. iij. bn̄dictio patris firmat domos filioꝝ
id eſt ꝯſcias ſctōꝝ in fide ⁊ ope firmat pr̄ in potentia filiꝰ i
ſapia. ſpūſſctūs in bn̄ficētia. h̄ triplex bn̄dictio tangit᷑ Nu
meri. vj. Sic bn̄dicetis filijs iſrl̄ ⁊ dicetis eis. Bn̄dicat vos
dñs ⁊ cuſtodiat vos. ecce bn̄dictio pr̄is. oñdat dñs facieꝫ
ſuā vobis. ecce bn̄dictio filij. cōuertat dñs vultū ſuū ⁊ det
vobis pacē. ecce bn̄dictio ſpūſſancti (⁊ met. eū) viſa bn̄di-
ctiōe ſanctoꝝ (oēs fi. terre). i. oēs pctōres q̄ nō bn̄dictiōeꝫ
meruerūt ſ; maledictionē ⁊ penā eternā. vn̄ in pſ. Timeat
eū oīs terra ⁊ q̄re debeat timere exponit. Eſa. xiij. dicēs. ec
ce dies dñi veniet crudelis ⁊ indignatiōis plenꝰ ⁊ ire furo
riſq; ad ponendā terrā in ſolitudinē ⁊ pctōres eius cōterē
dos de ea. Itē Eſa. xxiiij. Cōfractiōe cōfringet᷑ terra com
motiōe cōmouebit᷑ terra: agitatiōe agitabit᷑ terra. ponit q̄
druplicē penā rn̄dentē q̄tuor petis: cordis: oris: opis: con
ſuetudinis: vel in bono (metuāt eū) timore filiali (oēs fin.
terre). i. in q̄bꝰ amor terrenoꝝ finitus ⁊ ꝯſumptꝰ eſt. metu
entes em̄ dn̄m hēbūt bn̄dictōeꝫ p̄dictā. Eccl̄s. viij. Ego co
gnoui q̄ erit bonū timentibꝰ deū. de multis aūt pōt dici il
lud Hiere. v. nō dixerūt in corde ſuo metuamꝰ dn̄m.

Exurgat deꝰ ⁊ diſſipent᷑ inimici eiꝰ ⁊ fugiāt q̄ oderunt eū a facie eius. Pſ. lxvij.

¶ Titulꝰ. In finē pſ. cantici dauid. In p̄cedenti
pſ. petebat pphēta bn̄dictionē. ſ; qꝛ illa bn̄dictio obtinet᷑ ⁊
habet᷑ p reſurrectionē ⁊ aſcenſionē dñi ⁊ ſpūſſctī miſſiōeꝫ
ideo bn̄ ſequit᷑ iſte pſ. in quo de iſtis agit. ⁊ p hoc de exal-
tatiōe eccl̄ie ⁊ deiectiōe inimicoꝝ vt p hoc boni letificent᷑
⁊ mali terreant᷑. vn̄ dicit᷑ pſal. cantici. pſ. iſte. Eſt eſt ſenſuſ
tituli. pſ. iſte cantici q̄ agit de exultatiōe bonoꝝ quā habēt
⁊ de exaltatiōe xp̄i ⁊ eccl̄ie: ⁊ maloꝝ deiectiōe tendens (in
finē) xp̄m eſt dauid pphēte q̄ hic agit de his p̄miſſis. Intē
tio eſt tam in titulo q̄; in pſal. monere ad pſallendū ⁊ can
tandū deo. Modꝰ. vj. ſunt ptitiōes. Prio agens de reſur
rectiōe xp̄i. oñdit q̄d bonis ⁊ q̄d mal' futurū ſit ⁊ h̄ ⁊ in fu
turo vt bonos letificet ⁊ malos terreat. Scd̄o agit de vbo
euangelij ibi (deꝰ eū egre.) Tercio agit de donatiōibꝰ xp̄i
aſcendentis ibi (dū diſcernit) Quarto opatiōes dei expo-
nit ibi (deꝰ noſter) Quinto affirmans p̄cat᷑ vt eccl̄ia dila-
tet᷑ ⁊ cōfirmet᷑ ibi (in eccleſijs) Sexto dicit q̄ xp̄s q̄ aſcen
dit veniet ad iudicandū ibi (pſallite) Primo ergo petit p
phēta xp̄i reſurrectionē dicens (exurgat deus) reſurgen-
do hec verba accepit pphēta a legiſlatore. ſic enim dicebat
Moyſes Numeri. x. Cum eleuaret᷑ archa. Surge dñe et
diſſipent᷑ ini. tui ⁊ fugiant q̄ oderunt te a facie tua. archa
ſignificat xp̄m in quo ſunt omnes theſauri ſapientie ⁊ ſci-
entie dei abſconditi. Col. ij. in quo eſt manna pietatis vir-
ga equitatis tabule veritatꝭ. eleuata aūt fuit iſta archa qn̄
xp̄s de ſepulcro ſurrexit. vnde ⁊ ipſam petit pphēta dicens
(exurgat deꝰ) de reſurrectiōe aūt dñi multe cōſecute ſunt
vtilitates q̄ ponunt᷑ h̄ p ordinē. Pria ē cōfuſio inimicoꝝ — A De vtilitatē hꝰ reſurrectiōis dñi nr̄i ihū xp̄i.
xp̄i. Scd̄a eſt exaltatio fideliū. Tercia eſt laus vniuerſalis
cōfuſio aūt inimicoꝝ de qua primo agit in multis cōſiſtit.
quoꝝ p̄mū eſt illoꝝ diſperſio. vn̄ dicit (⁊ diſpergent᷑). i. di-
ſpergant᷑ (inimici eius). i. iudei q̄ anthonomatice dicunt᷑ — De diſpſiōe iudeorum
inimici xp̄i. diſſipati ſunt aūt iſti inimici xp̄i anno. xlij. poſt
aſcenſionē eius. tunc impletū eſt illud Amos in fine. Ecce
ego mandabo ⁊ cōcutiā in oībꝰ gentibꝰ domū iſrael ſicut
cōcutit᷑ triticum in cribro. hoc em̄ fecit dñs vt purgaretur
ſicut purgat᷑ triticū qn̄ ventilat᷑ ⁊ farina qn̄ cribrat᷑. ſed ip
ſi adhuc non ſunt purgati. cōpletū ēt eſt illud Deu. xxviij.
Diperget te dominus in populos a ſummitate terre vſq;
ad terminos. Ezec. xxxvj. Diſperſi eos in gentes iuxta vi-
as eorum. Scd̄m eſt inſtabilitas. vn̄ dicit (⁊ fug. qui ode.
a fa. e.) id eſt a p̄ſentia ſanctoꝝ fideliū in quibꝰ deus appa
ret: vel (a facie eius). i. a preſentia eius q̄ vbiq; eſt. ipſi em̄
vbiq; inſtabiles ſunt. ⁊ quaſi fugitiui: ⁊ merito qꝛ fratrem
ſuum. i. xp̄m occiderunt. ſicut Chayn de q̄ Gen. iiij. Uagꝰ
⁊ pfugus eris ſuper terram. Terciū eſt caſus a dominati
one vel ab elatione ſuperbie: vnde ſequitur.

Marginal note (left, beside "tur) ergo"): ¶ Btā virgo dicit᷑ terra multis ra-tionibus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf